

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr. 25. Warszawa, 19 grudnia 1933 r. Rok XV

TREŚĆ:

SPRAWY OGÓLNE I OSOBOWE.

199.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dn. 4 listopada 1933 r. Nr. P. U. I/7/39/33 w sprawie ogłaszania zmian osobowych w Dziennikach Zarządzeń Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.

Niniejszem zarządzam co następuje:

Obowiązkowi ogłaszania w Dziennikach Zarządzeń Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych podlegają następujące zarządzenia, orzeczenia oraz komunikaty w konkretnych sprawach osobowych:

a) zaliczenia w poczet pracowników nieetatowych;
b) wakaty na stanowiskach służbowych we własnym okręgu oraz w okręgach obcych Dyrekcyj Kolei Państwowych;
c) zawieszenia w służbie;
d) zwolnienia i wydalenia ze służby w trybie dyscyplinarnym lub na podstawie wyroku sądowego;
e) nadania tytułów naukowych;
f) odznaczenia;
g) uznania i pochwały;
h) nagrody pieniężne;
i) zmiany nazwisk;
j) zgony;
k) unieważnienia i odwołania aktów i komunikatów wyliczonych pod lit. a) — j).

Ogłaszaniu nie podlegają zarządzenia, orzeczenia i ogłoszenia dotyczące:

a) pierwszych i następnych mianowań na stanowiska etatowe;
b) poruczenia pełnienia obowiązków na danem stanowisku służbowem;

c) zmian tytułów służbowych;
d) przeniesień pracowników do innej miejscowości lub innego urzędu;
e) udzielania urlopów na czas piastowania przez pracowników mandatów poselskich lub senatorskich oraz innych urlopów bezpłatnych;
f) przeniesienia w stan nieczynny;
g) rozwiązania stosunku służbowego w trybie administracyjnym;
h) przywrócenia na służbę.

Równocześnie uchylam:

1) rozporzadzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 25 stycznia 1930 r. Nr. I. 01283/1/29 w sprawie ogłaszania zarzadzeń osobowych w Dziennikach Zarządzeń Dyrekcyi Okregowych Kolei Państwowych (Dz. Urz. M. K. Nr. 4, poz. 36);

2) pkt. 4 i 5 rozporzadzenia Ministra Komunikacji z dnia 22 lipca 1931 r. Nr. I. 1/6637/31 o wydawaniu Dzienników Zarzadzeń Dyrekcyi Okręgowych Kolei Państwowych (Dz. Urz. M. K. Nr. 17, poz. 122).

200.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 5 grudnia 1933 r. Nr. P. U. IV/154/1/33, w sprawie zmiany Regulaminu Centralnego Biura Rozrachunków P.K.P.

W Regulaminie Centralnego Biura Rozrachunków P. K. P., stanowiacym załacznik do rozporządzenia Ministra Komunikacii z dnia 11 lipca 1929 r. Nr. II. 1933/29 (Dz. U. M. K. Nr. 10, poz. 116) zmienionym rozporzadzeniem Ministra Komunikacji z dnia 17 marca 1930 r. Nr. I/2/902/30 (Dz. Urz. M. K. Nr. 10, poz. 77), wprowadzam następujace zmiany:

1. Tytuł służbowy Kierownika Centralnego Biura Rozrachunków P. K. P. otrzymuje brzmienie „Naczelnik Centralnego Biura Rozrachunków P. K. P.", w związku z czem we wszystkich paragrafach Regulaminu wyrazy „Dyrektor (Centralnego Biura Rozrachunków P. K. P.)" zastępuje się wyrazami „Naczelnik (Centralnego Biura Rozrachunków P. K. P.)".

2. Znosi się stanowisko stałego zastepcy Naczelnika Centralnego Biura Rozrachunków P. K. P. i stałego zastepcy Kierownika Działu w tem Biurze.

W związku z powyższemi zmianami wykreśla się:

a) w § 3 Regulaminu dwa pierwsze ustępy, a w ustępie 3-cim wyrazy „i jego Zastepcy";
b) w § 12 w ust. 1 wyrazy „lub jego Zastępcy";
c) w § 13 wyrazy „stały zastepca lub";
d) w § 17 w ust. 2 „swego Zastepcy lub";
e) w § 18 w ust. 2 wyrazy „lub jego Zastępca";
f) w § 19 w całości;
g) w § 20 ust. 2 wyrazy „jego Zastepcy" i wyrazy „lub tegoż Zastepcy", a po słowie „Rozrachunków" wstawia się wyraz „lub";
h) w § 22 w ust. 2 wyrazy „Zastępca Dyrektora i" i wyrazy „Zastępców Kierowników Działów i".

201.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji Nr. G./IV/133/16 z dnia 7 grudnia 1933 r. w sprawie wprowadzenia z dniem 1 stycznia 1934 r. biletu bezpłatnej jazdy I kl. na Polskich Kolejach Państwowych ważnego do odwołania (wzór Nr. 3a).

Od dnia 1 stycznia 1934 roku zostają wprowadzone na Polskich Kolejach Państwowych bilety bezpłatnej jazdy kl. I ważne do odwołania (wzór Nr. 3a), które będą wystawiane przez Gabinet Ministra.

Wspomniane bilety będą opiewać jak następuje:

Strona 1.

Naokoło ramka koloru czerwonego ze srebrnymi znakami.

W lewym rogu u góry odciśnięte suchym stemplem godło państwowe.

Na bilecie napis:

POLSKIE
KOLEJE PAŃSTWOWE
BILET
bezpłatnej jazdy

Nr. . . . . Kl. I.
w obrębie . . . .
dla . . . .
. . . .

Ważny DO ODWOŁANIA
Podpis wystawcy.

Strona 2.

1. Bilet jest ważny:
   a) na wszystkie pociagi, w których znajdują się wagony osobowe klasy wymienionej na bilecie lub niższej — **z wyjątkiem ekspresowych i luksusowych** — wyłacznie dla osoby na nim wskazanej i odstępowany być nie może; na pociągi ekspresowe i luksusowe ważny tylko w łaczności z właściwym biletem T-wa Międzynarodowego Wagonów Sypialnych;
   b) przy jednoczesnem okazaniu dowodu tożsamości osoby, o ile zwolnienie od tego rygoru na samym bilecie nie jest zastrzeżone.
2. Posiadacz winien bilet opatrzyć podpisem i okazywać go na żądanie służby pociagowej i kontroli, która ma prawo sprawdzania podpisu.
3. O zagubieniu biletu należy bezzwłocznie zawiadomić urząd, który bilet wystawił.

Podpis posiadacza:

Wzór Nr. 3a.

Rozporządzenie powyższe należy podać do wiadomości pracowników uprawnionych do kontroli biletów w pociągach i służby konduktorskiej.

SPRAWY FINANSOWE.

202.

Nr. F. D. VI. 61/3 z dn. 29 listopada 1933 r. w sprawie zmian w przepisach Nr. F. 15 (O międzynarodowej komunikacji towarowej łamanej).

W przepisach Nr. F. 15. Załącznik 1 A (Spis stacyj P. K. P.) należy:

a) w objaśnieniach str. 14 słowa:
„Gdańska . . . . . . G" zastąpić słowami:
„Toruńska . . . . . . T"

b) w spisie str. 115 do 129 w rubryce 2 skrót: „G" zastąpić skrótem: „T".

SPRAWY HANDLOWO TARYFOWE.

203.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 12 grudnia 1933 r., Nr. HOU 2021, o wprowadzeniu w życie „Zbioru ulg pozataryfowych na przewóz osób i bagażu na linjach normalnotorowych P. K. P.", wydanego jako instrukcja Nr. H-1-a.

Z ważnością od dnia 1 stycznia 1934 r. wchodzi w życie „Zbiór ulg pozataryfowych na przewóz osób i bagażu na linjach normalnotorowych P. K. P.", wydanych jako instrukcja Nr. H-1-a.

Zbiór ten obejmuje zasady ogólne stosowania ulg pozataryfowych, postanowienia szczególne, wyliczające poszczególne ulgi, wzory zaświadczeń i tabele opłat dla ulg pozataryfowych.

Równocześnie z wejściem w życie zbioru tracą moc obowiązującą:

a) postanowienia zawarte w § 33 oraz w załącznikach 1 i 3 „Przepisów służbowych o odprawie osób, bagażu i przesyłek ekspresowych", wydanych jako instrukcja H-1 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 26 listopada 1930 r., Nr. III/4/N/16269/30, ogłoszonem w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Komunikacji z r. 1930, Nr. 28, poz.. 220.

b) postanowienia poszczególnych rozporządzeń, któremi wprowadzono jakiekolwiek ulgi pozataryfowe, niewłączone do niniejszego zbioru, lub uregulowane w niniejszym zbiorze.

SPRAWY RUCHU KOLEJOWEGO.

204.

Nr. R. P. IV. 71/20 z dn. 18 listopada 1933 r. w sprawie uzupełnienia „Przepisów o pociągach nadzwyczajnych przeznaczonych do podróży Prezydenta Rzeczypospolitej" Nr. R. 14.

Stosownie do decyzji Pana Ministra Komunikacji z dnia 2 listopada r. b. należy na końcu § 24 powyższych przepisów umieścić nowy ustęp o następującem brzmieniu:

„Ogólny nadzór nad biegiem pociągu Prezydenta Rzeczypospolitej sprawuje delegowany w tym celu przedstawiciel Ministerstwa Komunikacji lub inspektor Głównej Inspekcji Komunikacji".

SPRAWY DRÓG KOŁOWYCH.

205.

Nr. DR-146-12/5 z dn. 14 listopada 1932 r. w sprawie przewozu poczty w autobusach.

Jeden z Urzędów Wojewódzkich wypowiedział pogląd:

1) że ze względu na postanowienia § 51 rozporządzenia o ruchu pojazdów mechanicznych z 15.I. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 55) przedsiębiorcy autobusowi powinni uzyskać pozwolenie na przewóz ładunku pocztowego;

2) że pozwolenie na przewóz ładunku pocztowego może być udzielone tylko jako na przewóz bagażu podręcznego;

3) że przedsiębiorca autobusowy, o ile ładunek pocztowy wynosi więcej niż 10 kg, winien uiszczać na Państwowy Fundusz Drogowy opłatę w wysokości 25% pobranej od poczty należności.

W związku z tem Ministerstwo Komunikacji w porozumieniu z Ministerstwem Poczt i Telegrafów wyjaśnia co następuje:

Ad 1. Pogląd ten jest nieuzasadniony, ponieważ przedsiębiorcy autobusowi, którzy mają prawo wykonywania przewozów na podstawie art. 10 ust. z dn. 14.III. 1932 r. o zarobkowym przewozie osób i towarów pojazdami mechanicznemi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 336), mają obowiązek przewożenia ładunku pocztowego przy pomocy własnych organów lub pod dozorem funkcjonarjuszów pocztowych, na podstawie art 45 ustawy z dnia 3.VI. 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), w brzmieniu podanem ostatnio w art. 50 jednolitego tekstu tej ustawy, ogłoszonym w Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481, a zatem wobec obowiązku ustawowego, pozwolenia na to nie potrzebują.

To samo odnosi się także do przedsiębiorców autobusowych, którzy będą wykonywali przewozy na podstawie koncesyj, przewidzianych z art. 1 cyt. wyżej ustawy z 14.III. 1932 r., ponieważ obowiązek ich do przewożenia ładunku pocztowego wynika tak z cyt. już art. 45 ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie, jak i z postanowień § 7 pkt. 5), § 24 i § 35 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 6 lipca 1932 r. w sprawie wykonania ustawy o zarobkowym przewozie osób i towarów pojazdami mechanicznemi (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 821).

Z powyższego wcale jednak nie wynika, ażeby władze, powołane do wykonywania rozporządzenia z dn. 15.I. 1933 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 55), nie miały żadnej ingerencji w powyższych sprawach. W szczególności należy mieć na uwadze, że w przypadkach, w których przewóz ładunku pocztowego (ew. z konwojentem) powodowałby zmianę danych, zamieszczonych w dowodzie rejestracyjnym (zmiana przeznaczenia danego pojazdu, jego obciążenia) lub zmiany konstrukcyjne, właściciel autobusu obowiązany jest do zgłoszenia powyższych zmian stosownie do postanowień § 27 cyt. rozporządzenia z 15.I. 1933 r., a powiatowa, względnie wojewódzka władza

administracji ogólnej, ma obowiązek wydania zarządzeń przewidzianych w tem rozporządzeniu. Poza tem wojewódzkiej władzy administracji ogólnej przysługuje prawo zarządzenia w każdym czasie zbadania autobusu w przypadku, o którym wspomina § 29 omawianego rozporządzenia. Dlatego jest **wskazanem,** aby właściciel autobusu, w razie zachodzących wątpliwości, czy przystosowanie autobusu do potrzeb przewozu ładunku pocztowego nie wykracza poza ramy, określone § 51 wspomnianego rozporządzenia z 15.I. 1933 r., porozumiał się naprzód z właściwą woj. władzą administracji ogólnej (referat samochodowy), która w takich razach może zmniejszyć ilość miejsc dla podróżnych w zależności od ciężaru przewidywanego ładunku pocztowego.

Ad. 2. Przepisy, dotyczące bagażu podróżnych, zawarte w § 3 pkt. i) rozporządzenia z 5.VIII. 1932 r. o ruchu autobusów na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 844) i w § 7 rozporządzenia Ministra Komunikacji i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13.VIII. 1932 r. w sprawie regulaminów przewozu osób i ich bagażu oraz towarów pojazdami mechanicznemi (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 868) nie odnoszą się bezpośrednio do ładunku pocztowego. Umieszczenie w autobusie tego ładunku winno odpowiadać specjalnym wymogom, stawianym przez zarząd pocztowy. Ładunek pocztowy powinien być tak umieszczony, aby podróżni nie byli narażeni na niebezpieczeństwo lub szkodę tudzież aby oddzielne pomieszczenia na ładunek odpowiadały warunkom bezpieczeństwa, wynikającym z powołanego wyżej ad 1 rozporządzenia z dn. 15.I. 1933 r. o ruchu pojazdów mechanicznych.

Adt. 3. Pobieranie opłat na Państwowy Fundusz Drogowy od bagażu lub ładunku pocztowego nie jest uzasadnione w postanowieniach ustawy z 3.II. 1931 r., w brzmieniu nadanem jej ustawą z 29.III. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 254), a ogłoszonem w Dzienniku Ustaw z 1933 r. Nr. 45, poz. 352.

SPRAWY DRÓG WODNYCH.

206.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22 listopada 1933 r. w sprawie dokumentów podróży dla tratew.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" str. 272 z dn. 27 listopada 1933 r., poz. 297).

Na podstawie art. 11 i 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 266) oraz art. 6 pkt. d) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51. poz. 479) zarządzam, co następuje:

§ 1.

(1) Dokument podróży wydaje się na pojedyńczą tratwę lub partję tratew, równocześnie spławianych przez jednego kierownika (retmana).

(2) Właściciel lub kierownik tratwy lub partji tratew powinien celem otrzymania dokumentu podróży zgłosić się przed rozpoczęciem spławu w państwowym zarządzie wodnym, który znajduje się w miejscowości rozpoczęcia spławu, lub organu nadzorczego państwowego zarządu wodnego, upoważnionego do wydawania dokumentów podróży, znajdującego się w tej miejscowości. Jeżeli w miejscowości rozpoczęcia spławu niema państwowego zarządu wodnego ani jego organu, upoważnionego do wydawania dokumentów podróży, właściciel lub kierownik tratwy może rozpocząć spław, powinien jednak w celu otrzymania dokumentu podróży zgłosić się w najbliższym państwowym zarządzie wodnym, znajdującym się w kierunku spławu przy drodze wodnej, jaką przebywa tratwa, lub u najbliższego w kierunku spławu organu nadzorczego tego zarządu, upoważnionego do wydawania dokumentów podróży dla tratew. Jeżeli przy drodze, jaką zamierza przebyć tratwa, niema państwowego zarządu wodnego ani organu nadzorczego, upoważnionego do wydawania dokumentów podróży dla tratew, właściciel albo kierownik tratwy powinien przed rozpoczęciem spławu zgłosić się celem otrzymania dokumentu podróży do państwowego zarządu wodnego lub jego organu nadzorczego, upoważnionego do wydawania dokumentów podróży dla tratew, znajdującego się najbliżej od miejsca rozpoczęcia spławu i przy drodze wodnej, łączącej się bezpośrednio z wodami, na których spław ma się odbyć.

§ 2.

(1) Właściciel lub kierownik tratwy (retman) powinien, celem otrzymania dokumentu podróży dla tratew, przedstawić państwowemu zarządowi wodnemu lub organowi nadzorczemu tego zarządu patent retmański oraz podać ustnie:

a) imię, nazwisko i adres właściciela tratwy lub partji tratew;

b) imię, nazwisko i adres kierownika tratwy lub partji tratew (retmana);

c) miejsce rozpoczęcia i miejsce zamierzonego ukończenia spławu;

d) rodzaj i gatunek spławianego drzewa;

e) ilość tafli, wchodzących w skład każdej tratwy;

f) największą długość i szerokość każdej tratwy.

(2) Dane, dotyczące ilości tafli, wchodzących w skład każdej tratwy, oraz ich wymiary podlegają sprawdzeniu przez państwowy zarząd wodny lub jego organ nadzorczy.

§ 3.

Dokument podróży dla tratew sporządza się w trzech równobrzmiących egzemplarzach według wzoru, ustalonego w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Jeden egzemplarz dokumentu podróży otrzymuje właściciel lub kierownik tratwy (retman), drugi urząd wojewódzki, a trzeci pozostaje w państwowym zarządzie wodnym.

§ 4.

Dokument podróży powinien być stale przechowywany na tratwie i okazywany na żądanie organów nadzorczych. Kierownik tratwy (retman) obowiązany jest po ukończeniu podróży, na którą opiewa dokument podróży, lub przed przekroczeniem granicy Państwa, zwrócić dokument podróży organowi nadzorczemu państwowego zarządu wodnego, w którego rejonie tratwa kończy swą podróż lub przekracza granicę Państwa.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy, normujące sprawy objęte rozporządzeniem niniejszem.

(str. 1)

Załącznik do § 3 rozp. Min. Kom. z dnia 22 listopada 1933 r. (poz. 297).

. . . . . . dnia . . . 193 . .

Państwowy Zarząd Wodny w . . . . .

Nr. . . . . . .

Dokument podróży dla tratew na jednorazowy spław tratwy (partji tratew).

Nr. tratwy	Rodzaj	Gatunek	Ilość tafli	Największa		Powierzchnia m^2
	splawianego drzewa			długość m	szerokość m	

stanowiącej własność: . . . .
imię, nazwisko i adres właściciela

i kierowanej przez . . . .
imię, nazwisko i adres retmana

posiadającego patent retmański Nr. . . . . . .

wydany . . . .
data wydania patentu i nazwa urzędu, który patent wydał

z miejscowości: . . . .

do miejscowości . . . .

Opłatę nawigacyjną Zł: . . . . pobrano za odległość drogi wodnej . . . . km za kwitem Nr. . . . .

(pieczęć) (podpis)

(str. 2)

Zapiski organów nadzorczych:

....

....

....

....

(Nr. O. Or. 144/1).

Zawiadomienie.

W Dzienniku Urzędowym M. K. z 1933 roku Nr. 6, poz. 50 ogłoszone zostało Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 2 stycznia 1933 r. za Nr. R. O. III. 52/56/33 o wprowadzeniu w życie z dniem 1 lipca 1933 roku „Instrukcji dla numerowych" (Nr. R-32). Obecnie podaje się do wiadomości, że cena sprzedażna jednego egzemplarza wspomnianej instrukcji ustanawia się 1 zł. 50 groszy.

Nr. R. O. III. 116/33.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr. 67169. 19.XII.33. 8.700.

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 123, II p. telefon Nr. 8-26-28. Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr. Prenumeratę można uiszczać do P. K. O. za pośrednictwem konta czekowego Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 30658. Na odwrotnej stronie czeku nadawczego P. K. O. należy wskazać cel wpłaty.

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.

262